

A hónap verse
Ady Endre: Az élet
/1877-1919/

Az élet a zsibárosok világa,
Egy hangos vásár, melynek vége nincs.
Nincs semmi tán, melynek ne volna ára,
Megvehető akármi ritka kincs.
Nincs oly érzés, amelyből nem csinálnak
Kufár lélekkel hasznot, üzletet;
Itt alkusznak, amott már áll a vásár,
A jelszó mindig: eladok, veszek!...

Raktárra hordják mindenik portékát,
Eladó minden, hogyha van vevő:
Hírnév, dicsőség, hevülés, barátság,
Rajongás, hit, eszmény és szerető.
Aki bolond, holmiját olcsón adja,
Az okos mindig többet nyer vele,
A jelszó: egymást túl kell licitálni,
Ádáz versennyel egymást verve le!

A szív az üzlet leghitványabb tárgya
S eladják mégis minden szent hevét.
Akad vevő rá, egymást licitálja,
Hogy a holmit atomként szedje szét.
Folyik a vásár harsogó zivajban,
Az egyik kínál, másik meg veszen,
Csak néhol egy-egy végképen kiárult,
Kifosztott lélek zokog csendesen.

Egy-két bolond jár-kél a nagy tömegben,
Bolondok bizton, balgák szerfelett,
Eddig az ő példájukat követtem,
Ezután én is másképpen teszek,
Lelkem, szívem kitárom a piacra,
Túladok én is minden kincsemen...
...De nincs erőm ily nyomorulttá válni,
Óh, nincs erőm, én édes Istenem!...

